

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Pavla Molka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobkyně: **Z. Š.**, zast. Mgr. Simonou Pavlicovou, advokátkou se sídlem 8. pěšího pluku 2380, Frýdek – Místek, proti žalovanému: **Katastrální úřad pro Moravskoslezský kraj, Katastrální pracoviště Frýdek-Místek**, se sídlem T. G. Masaryka 453, Frýdek – Místek, ve věci ochrany před nezákonným zásahem správního orgánu, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 28. 11. 2018, č. j. 25 A 100/2018 - 25,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobkyně podala dne 13. 6. 2018 žalovanému návrh na opravu chyby v katastrálním operátu, neboť v návrhu specifikované pozemky neměly být vůbec zapsány do katastru nemovitostí pro rozpor kupní smlouvy ze dne 3. 11. 2010 s geometrickým plánem. Žalovaný přípisem ze dne 11. 7. 2018 žalobkyni sdělil, že není vlastníkem předmětných pozemků ani jinou oprávněnou osobou podle § 4 odst. 1 písm. e) zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „katastrální zákon“). Podání proto žalovaný posoudil nikoliv jako návrh, ale jako podnět podle § 42 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), přičemž neshledal důvod k zahájení řízení o opravě chyby z moci úřední.

[2] Žalobkyně se následně žalobou ke Krajskému soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“) domáhala podle § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), ochrany proti nezákonnému zásahu

žalovaného, který spatřovala v neuvedení důvodů, proč není ve věci návrhu na opravu chyby v katastrálním operátu jinou oprávněnou osobou podle § 4 odst. 1 písm. e) katastrálního zákona. Krajský soud v rozsudku uvedeném v záhlaví konstatoval, že okruh osob legitimovaných k podání návrhu na opravu chyby v katastrálním operátu je taxativně vymezen v § 36 odst. 1 katastrálního zákona, žalobkyně však takovou osobou není, a proto žalovaný její podání správně vyhodnotil jako podnět k zahájení řízení *ex offio* a využil možnosti řízení nezahájit. Žalovaný zároveň dostatečně odůvodnil, proč žalobkyni nepovažuje za oprávněnou podle § 4 odst. 1 písm. e) katastrálního zákona, a to i s ohledem na sdělení v totožných věcech z roku 2014 a 2016, proti kterým se žalobkyně rovněž bránila neúspěšnou žalobou. Protože na zahájení řízení z moci úřední není veřejné subjektivní právo, žalobkyně nebyla nezahájením řízení o opravě chyby v katastrálním operátu z moci úřední přímo zkrácena na svých právech. Krajský soud proto žalobu zamítl.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[3] Žalobkyně (dále „stěžovatelka“) podala proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. Krajský soud odkázal na sdělení žalovaného z roku 2016 s tím, že se jedná o skutkově shodné věci, avšak podle judikatury NSS opakovaný a obsahově shodný návrh na provedení záznamu do katastru nemovitostí podaný touž osobou nemůže vyvolat nový běh lhůt podle § 84 odst. 1 s. ř. s. Soud však žalobu věcně projednal, tudíž vzal v potaz novou skutečnost, na níž stěžovatelka návrh na opravu chyby v katastrálním operátu založila. Touto skutečností bylo řízení vedené žalovaným pod sp. zn. OR-1088/2017-802, v němž byla stěžovatelka jinou oprávněnou osobou podle § 4 odst. 1 písm. e) katastrálního zákona. S touto novou skutečností se však soud zároveň výslovně nevypořádal. Krajský soud rovněž nesprávně vycházel ze skutkového stavu ke dni svého rozhodnutí, přestože se jednalo pouze o určení nezákonnosti zásahu.

[4] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti odkázal na své vyjádření k žalobě.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[5] Soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[6] Kasační stížnost není důvodná.

[7] Soud nejdříve považuje za vhodné uvést, že krajský soud stěžovatelčinu žalobu zamítl pro nesplnění první z podmínek, při jejichž splnění je možné poskytnout ochranu před nezákonným zásahem (rozsudek NSS ze dne 17. 3. 2005, č. j. 2 Aps 1/2005 - 65, č. 603/2005 Sb. NSS). Touto podmínkou je, že žalobce musí být přímo zkrácen na veřejných subjektivních právech. Soud se otázkou, zda může dojít ke zkrácení na veřejných subjektivních právech nezahájením řízení o opravě chyby v katastrálním operátu, zabýval již v rozsudku ze dne 11. 1. 2018, č. j. 4 As 213/2017 - 56, který se týkal právě

pokračování

stěžovatelčina návrhu na opravu chyby v katastrálním operátu z roku 2016. V něm uzavřel, že „podáním návrhu na opravu chyby v katastrálním operátu podle § 36 odst. 1 katastrálního zákona není zahájeno řízení o žádosti ve smyslu § 44 správního řádu a podatelé nevznikají práva ani povinnosti účastníka správního řízení, a to ani v případě, kdy je návrh podán vlastníkem nebo jinou oprávněnou osobou. S ohledem na to jsou nedůvodné kasační námitky stěžovatelky, které namítají její postavení jako osoby oprávněné k podání návrhu podle § 36 odst. 1 katastrálního zákona, jelikož nejsou pro posouzení věci relevantní.“ V nyní projednávaném případě se jedná o totožnou věc v tom smyslu, že stěžovatelka opět podala návrh na opravu chyby v katastrálním operátu, přičemž v souladu s citovaným rozsudkem opět nemohla být naplněna podmínka zkrácení na veřejných subjektivních právech, a to nehledě na stěžovatelčiny námitky ve vztahu k jejímu postavení jako osoby oprávněné k podání návrhu podle § 36 odst. 1 katastrálního zákona. Závěr krajského soudu, že v projednávaném případě nebyla naplněna podmínka zkrácení na veřejných subjektivních právech, je proto v souladu se zákonem a judikaturou.

[8] Stěžovatelka nesouhlasí se závěrem krajského soudu, že nyní projednává věc je skutkově shodná s věcí vedenou u krajského soudu pod sp. zn. 22 A 58/2017 týkající se sdělení žalovaného z roku 2016 (řízení bylo zakončeno rozsudkem krajského soudu ze dne 13. 9. 2017, č. j. 22 A 58/2017 - 27, a následně výše citovaným rozsudkem č. j. 4 As 213/2017 - 56). V takovém případě by totiž žaloba v nyní projednávané věci byla opožděná, neboť podle usnesení rozšířeného senátu ze dne 13. 10. 2015, č. j. 7 As 107/2014 - 53, č. 3334/2016 Sb. NSS, platí, že „[o]pakovaný, obsahově shodný návrh na provedení záznamu do katastru nemovitostí podaný touž osobou, nebo jejím právním nástupcem, nemůže vyvolat nový běh lhůt podle § 84 odst. 1 s. ř. s. pro podání žaloby.“ Z toho stěžovatelka dovozuje, že krajský soud musel vycházet z toho, že návrh na opravu chyby v katastrálním operátu v nyní projednávané věci obsahoval nové skutečnosti, avšak s těmito skutečnostmi se zároveň nevypořádal, takže svůj rozsudek zatížil vadou.

[9] Podle názoru soudu však zmíněné návrhy nejsou shodné ve smyslu usnesení č. j. 7 As 107/2014 - 53. Je tomu tak jednak proto, že stěžovatelka v návrhu na opravu chyby v katastrálním operátu skutečně uvedla novou skutečnost, že své postavení osoby oprávněné k podání návrhu podle § 36 odst. 1 katastrálního zákona dovozuje z jiného řízení vedeného u žalovaného, v němž jako osoba oprávněná vystupuje. Další rozdíl spočívá v tom, že stěžovatelka žalobní návrhy, na jejichž základě byla u krajského soudu vedena řízení pod sp. zn. 22 A 58/2017 a pod sp. zn. 25 A 100/2018, formulovala odlišným způsobem. Zatímco v řízení vedeném pod sp. zn. 22 A 58/2017 spatřovala nezákonný zásah v tom, že žalovaný na základě jejího podnětu nezačal řízení „OR“ (viz bod 13 rozsudku č. j. 4 As 213/2017 - 56), v nyní projednávané věci považovala za nezákonný zásah „neuvedení důvodů žalovaným ve sdělení [...], proč není žalobkyně ve věci návrhu na opravu chyby v katastrálním operátu [...] jiným oprávněným...“. Ačkoliv se v obou případech jednalo o návrh na opravu chyby v katastrálním operátu, na který navazovalo sdělení žalovaného, proč řízení nezačal, stěžovatelka se každým ze žalobních návrhů bránila újeji a odlišně vymezenému zásahu žalovaného. Krajský soud proto nepochybil, pokud žalobu v nyní projednávané věci neodmítl pro opožděnost.

[10] Zároveň nelze považovat za pochybení, že se krajský soud výslovně nezabýval stěžovatelčinou námitkou, že v jiném řízení u žalovaného měla postavení osoby oprávněné k podání návrhu podle § 36 odst. 1 katastrálního zákona, neboť tato námitka, jak bylo uvedeno již výše, nebyla pro posouzení této věci relevantní.

[11] Stěžovatelka konečně namítá, že krajský soud měl vycházet ze skutkového a právního stavu v době zásahu, nikoliv ke dni vydání rozsudku. Stěžovatelka má pravdu, že v případě žaloby na ochranu proti nezákonnému zásahu, který již byl ukončen, vychází soud podle § 87 odst. 1 věty za středníkem s. ř. s. ze skutkového a právního stavu v době zásahu. Krajský soud proto v napadeném rozhodnutí nepřesně uvedl, že vycházel ze skutkového stavu ke dni svého rozhodnutí. Žalobu nicméně zamítl na základě závěru, že žalobkyně nemohla být vydáním sdělení žalovaného dotčena na svých veřejných subjektivních právech. Pro tento závěr není otázka okamžiku, ke kterému měly být posuzovány rozhodné okolnosti, relevantní a krajský soud otázku trvání zásahu či jeho důsledků ke dni rozhodování ani nezkoumal. Tato ryze formální vada proto nemohla založit nezákonnost napadeného rozsudku.

IV. Závěr a náklady řízení

[12] Soud ze všech shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji zamítl (§ 110 odst. 1, věta druhá, s. ř. s.). O věci rozhodl bez jednání postupem podle § 109 odst. 2 s. ř. s., dle kterého o kasační stížnosti rozhoduje soud zpravidla bez jednání.

[13] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka, která neměla ve věci úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému v řízení o kasační stížnosti nevznikly náklady nad rámec úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. února 2019

JUDr. Radan Malík
předseda senátu